

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-35(12)/15/AnŁ

Warszawa, 17 września 2015 r.

DECYZJA DIH-1/66/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 678), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Anny Mazur-Niedworok prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „SARA” Anna Mazur-Niedworok w Bielsku-Białej od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 25 lutego 2015 r. (znak HU-D-B.8361.61.2014/4DEC/2015), którą wymierzone zostały temu przedsiębiorcy dwie kary pieniężne tj. w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu 1 partii jaj niewłaściwej jakości handlowej oraz 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu 2 partii jaj zafałszowanych –
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej od 16 do 21 października 2014 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwanego dalej „Śląskim WIIH”, w Punkcie sprzedaży warzyw i owoców przy ul. Cieszyńskiej 69A w Bielsku-Białej, należącym do przedsiębiorcy Anny Mazur-Niedworok prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „SARA” Anna Mazur-Niedworok w Bielsku-Białej, zwanej dalej również „stroną”, oceniono jakość handlową trzech niżej wymienionych partii jaj:

- 1) 360 szt. jaj świeżych luzem o łącznej wartości 180 zł, oznakowanych informacją dla konsumentów o klasie wagowej „L (duża)”, data zniesienia 12.10.2014, data minimalnej trwałości 08.11.2014, w cenie sprzedaży 0,50 zł/szt. oraz w cenie promocyjnej 13 zł za wytłaczankę á 30 szt., nr weterynaryjny 3-PL-30211306, pochodzących ze Specjalistycznego Gospodarstwa Rolnego Dariusz Augustyniak w Będlewie, dostarczonych przez PHU MIREZ Mirek Janusz w Katowicach 14.10.2014 r. w ilości 1440 szt. zgodnie z fakturą VAT 2118/MIR/10/2014 i dokumentem HDI;

- 2) 210 szt. jaj świeżych luzem o łącznej wartości 126 zł, oznakowanych informacją dla konsumentów o klasie wagowej „XL (b. duża)”, data zniesienia 12.10.2014 r., data minimalnej trwałości 08.11.2014, w cenie sprzedaży 0,60 zł/szt. oraz w cenie promocyjnej 15 zł za wytłaczankę á 30 szt., nr weterynaryjny 3-PL-30211306, pochodzących ze Specjalistycznego Gospodarstwa Rolnego Dariusz Augustyniak w Będlewie, dostarczonych przez PHU MIREZ Mirek Janusz w Katowicach 14.10.2014 r. w ilości 720 szt. zgodnie z fakturą VAT 2118/MIR/10/2014 i dokumentem HDI;
- 3) 10 opakowań á 10 szt. jaj świeżych „wiejskich” z wolnego wybiegu o łącznej wartości 65 zł, klasa wagowa L, data zniesienia 14.10.2014 r., data minimalnej trwałości 10.11.2014, w cenie sprzedaży 6,50 zł/op., kod producenta 1-PL-30211340, pochodzących z Fermy Drobiu Michał Gościński w Rogalinku, dostarczonych przez PHU MIREZ Mirek Janusz w Katowicach 14.10.2014 r. w ilości 36 op. zgodnie z fakturą VAT 2118/MIR/10/2014 i dokumentem HDI.

W wyniku kontroli jakości handlowej dwóch partii jaj luzem (wymienionych wyżej w punktach 1 i 2) w zakresie zgodności ich rzeczywistej klasy wagowej z deklaracją dla konsumentów, Śląski WIIH stwierdził naruszenie przepisów art. 4 i 27 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. U. L 163 z 24.06.2008, s. 6 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 589/2008”, z uwagi na następujące niezgodności:

- 1) w partii 360 szt. jaj o zadeklarowanej klasie wagowej L, 110 szt., tj. 31% jaj posiadało niższą masę odpowiadającą klasie wagowej M, podczas gdy, zgodnie z art. 27 rozporządzenia nr 589/2008, dopuszczalna była obecność maksymalnie 5% takich jaj (inaczej ujmując, po uwzględnieniu 5-procentowej tolerancji, 21% jaj w tej partii posiadało nieprawidłową masę);
- 2) w partii 210 szt. jaj o zadeklarowanej klasie wagowej XL wszystkie jaja, tj. 100 % posiadały niższą masę odpowiadającą klasie wagowej L, podczas gdy, zgodnie z art. 27 rozporządzenia nr 589/2008, dopuszczalna była obecność maksymalnie 5% takich jaj (po uwzględnieniu 5-procentowej tolerancji, 95% jaj w tej partii posiadało nieprawidłową masę).

Ponadto, Śląski WIIH zakwestionował obie ww. partie jaj luzem z uwagi na brak uwidocznienia dla konsumentów informacji dotyczących: nazwy producenta, klasy jakości, oznaczenia metody chowu, objaśnienia znaczenia kodu producenta oraz daty minimalnej trwałości. Naruszało to wymagania przepisu art. 16 rozporządzenia nr 589/2008 oraz § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 29 – obowiązującego do 8 stycznia 2015 r.).

W toku kontroli obie partie jaj luzem zostały oznakowane wymaganymi informacjami, przeklasyfikowane do niższych klas wagowych oraz przecenione o 0,10 zł/szt.

W toku kontroli jakości handlowej ww. jednej partii jaj opakowanych Śląski WIIH stwierdził naruszenie m.in. art. 9 rozporządzenia nr 589/2008 z uwagi na nieczytelność kodu producenta wydrukowanego na skorupkach wszystkich jaj w tej partii. Kod producenta 1-PL-30211340 ustalono na podstawie dowodu dostawy nr 2118/MIR/10/2014 z 14.10.2014 r. oraz dokumentu HDI. Przedstawiciel kontrolowanego przedsiębiorcy wycofał z obrotu ww. zakwestionowaną jedną partię jaj opakowanych.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 21 października 2014 r. (nr akt kontroli: HU-D-B.8361.61.2014) wraz z dwoma załącznikami, w dwóch protokołach przeważenia oraz na fotografiach wykonanych w miejscu sprzedaży. Przedstawiciel kontrolowanego podpisał protokół nie zgłaszając uwag.

Śląski WIIH ustalił w oparciu o oświadczenie osoby uprawnionej z 17 października 2014 r., że przedsiębiorca Anna Mazur-Niedworok prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „SARA” Anna Mazur-Niedworok w Bielsku-Białej zalicza się do mikroprzedsiębiorców.

Osoba uprawniona do reprezentowania przedsiębiorcy oświadczyła ponadto, że niewłaściwe zaklasyfikowanie jaj luzem mogło nastąpić na skutek ich wymieszania w trakcie rozładunku i pomyłki (Protokół przesłuchania strony z dnia 21 października 2014 r.). Powodem braku uwidocznienia wymaganych informacji przy jajach luzem była – według oświadczenia – niewiedza.

Pismem z 27 stycznia 2015 r. (znak HU-D-B.8361.61.2014/4DEC/2015), Śląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Annę Mazur-Niedworok prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „SARA” Anna Mazur-Niedworok w Bielsku-Białej o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia jej, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej kar pieniężnych z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii jaj luzem zafałszowanych oraz jednej partii jaj opakowanych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej. Poinformował także o przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z tych praw.

W odpowiedzi na wezwanie organu pierwszej instancji strona przekazała dokument zatytułowany „Podsumowanie księgi przychodów i rozchodów – 01/01/2014 – 31/12/2014”, w którym wskazana została wielkość przychodu i dochodu za 2014 rok.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 25 lutego 2015 r. (znak HU-D-B.8361.61.2014/4DEC/2015), doręczoną stronie 2 marca 2015 r., Śląski WIIH wymierzył dwie kary pieniężne w łącznej wysokości 1500 zł, tj.:

I. w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej karę w wysokości 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii jaj oferowanych luzem zafałszowanych pod względem zadeklarowanej w oznakowaniu klasy wagowej;

II. w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej karę w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej partii jaj niewłaściwej jakości handlowej z uwagi na nieczytelne oznakowanie kodem producenta na skorupie.

Pismem z 9 marca 2015 r., nadanym przed upływem terminu do wniesienia odwołania od decyzji z 25 lutego 2015 r. (termin do wniesienia odwołania upływał w dniu 16 marca 2015 r., zaś strona złożyła odwołanie 9 marca 2015 r.), strona zwróciła się do Śląskiego WIIH o „wymierzenie ciut niższej kary pieniężnej”, motywując prośbę tym, że wysokość kary jest „zawyżona do przewinonego czynu” oraz tym, że „taka sytuacja” zdarzyła się pierwszy raz. Strona stwierdziła, że „nie uchyla się przed karą, gdyż rozumie zaistniałą sytuację, jednak prosi o ponowne rozpatrzenie sprawy i pomoc małym przedsiębiorcom, do jakich się zalicza”.

Pismo z 9 marca 2015 r. w rzeczywistości było odwołaniem strony od ww. decyzji z 25 lutego 2015 r., natomiast Śląski WIIH rozpatrzył je jako wniosek, o którym mowa w art. 67a pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), tj. o umorzenie w całości lub części ww. dwóch kar pieniężnych.

W konsekwencji organ ten przeprowadził postępowanie w oparciu o przepisy Ordynacji podatkowej, zakończone wydaniem decyzji z 28 kwietnia 2015 r. (Nr akt: HU-D-B.8361.61.2014/4DEC/15/1DEC/15) odmawiającej umorzenia całości oraz części dwóch kar pieniężnych. Od tej decyzji strona wniosła odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – dalej: „Prezesa UOKiK” – pismem z 9 maja 2015 r. Rozpatrując materiał dowodowy w związku z odwołaniem, Prezes UOKiK uznał, że wydanie decyzji Śląskiego WIIH z 28 kwietnia 2015 r. w oparciu o przepisy Ordynacji podatkowej było bezprzedmiotowe, ponieważ wcześniejsza decyzja Śląskiego WIIH z 25 lutego 2015 r. nie była ostateczna i ustalona w niej należność nie stała się wymagalna.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK decyzją DIH-1/53/2015 z 7 sierpnia 2015 r., znak DIH-023-35(6)/15/AnŁ, uchylił ww. decyzję Śląskiego WIIH z 28 kwietnia 2015 r. Następnie, pismem z 26 sierpnia 2015 r., znak DIH-023-35(10)/15/AnŁ, Prezes UOKiK poinformował stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie jej odwołania z 9 marca 2015 r. od decyzji Śląskiego WIIH z 25 lutego 2015 r. w przedmiocie wymierzenia jej dwóch kar pieniężnych w łącznej wysokości 1 500 zł na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej. Strona została pouczone o wynikającym z art. 10 Kpa prawie do wzięcia czynnego udziału w postępowaniu odwoławczym, ale nie skorzystała z tej możliwości.

W pismach z 9 maja 2015 r. (skierowanym do Prezesa UOKiK za pośrednictwem Śląskiego WIIH) oraz z 12 czerwca 2015 r. (skierowanym do Prezesa UOKiK) strona podniosła – oprócz argumentów dotyczących trudnej sytuacji majątkowej – że wysokość kary trzykrotnie przewyższa wartość kontrolowanego towaru, kara pieniężna jest prawie pięciokrotnie zawyżona w relacji do przewinonego czynu, była to pierwsza kontrola tego typu i zaraz po kontroli zakwestionowane towary zostały wycofane ze sprzedaży oraz oznakowane według zaleceń. Strona stwierdziła, iż nie uchyla się od zapłaty kar pieniężnych, „rozumie, że za błędy trzeba płacić”, prosi tylko o ich zmniejszenie lub umorzenie.

Strona uiściła kwotę obu kar pieniężnych, o czym świadczy wydruk bankowy przekazany Prezesowi UOKiK przy piśmie z 12 czerwca 2015 r. Akta sprawy nie zawierają informacji, czy strona otrzymała zwrot wpłaconej kwoty.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze, w myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Jakość handlowa, jak stanowi art. 3 pkt 5 tej ustawy, to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące m.in. jego właściwości organoleptycznych i fizykochemicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 1.2.2002, s. 1 z późn. zm.) – zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002” – podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl przepisu art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną żywnością. W szczególności, zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia, etykietowanie, reklama i prezentacja żywności nie mogą wprowadzać konsumentów w błąd.

Stosowane od dnia 13 grudnia 2014 r. rozporządzenie nr 1169/2011 doprecyzowuje zasady odpowiedzialności podmiotów za informację o żywności. Podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii – importer danego środka na rynek Unii (art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia). Podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (art. 8 ust. 2 rozporządzenia). Bez uszczerbku dla tej zasady, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów

krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia).

Wymagania jakości handlowej dla jaj w zakresie klas wagowych zostały określone w art. 4 i 27 rozporządzenia nr 589/2008. Jaja klasyfikuje się do czterech klas: XL - bardzo duże: masa ≥ 73 g; L - duże: $73 \text{ g} > \text{masa} \geq 63$ g; M - średnie: $63 \text{ g} > \text{masa} \geq 53$ g; S - małe: masa < 53 g. Partie z zadeklarowaną klasą wagową liczące 180 i więcej sztuk jaj mogą zawierać nie więcej niż 10 % jaj klasy wagowej graniczącej z klasą oznaczoną na opakowaniu, nie więcej jednak niż 5 % jaj następnej niższej klasy wagowej.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Z kolei ten, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, tj. w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł. Według definicji zawartej w art. 3 pkt 10 tej ustawy, artykuł rolno-spożywczy zafałszowany to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą (art. 3 pkt 10 lit. b) lub w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej (art. 3 pkt 10 lit. c).

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli jakości handlowej jaj w punkcie handlowym należącym do strony Śląski WIIH stwierdził i udokumentował w aktach sprawy nr HU-D-B.8361.61.2014 m.in., że:

- 1) dwie partie jaj oferowanych luzem wbrew przepisom o jakości handlowej ustanowionych w art. 4 i 27 rozporządzenia nr 589/2008 nie odpowiadały klasie wagowej zadeklarowanej w oznakowaniu uwidocznionym w miejscu sprzedaży, ponieważ w partii 360 szt. jaj o zadeklarowanej klasie wagowej L 31% jaj

posiadało niższą masę odpowiadającą klasie wagowej M, zaś w partii 210 szt. jaj o zadeklarowanej klasie wagowej XL 100 % jaj posiadało niższą masę odpowiadającą klasie wagowej L (w przypadku obu partii przepisowa tolerancja wynosiła 5%). Zdaniem Prezesa UOKiK, Śląski WIIH słusznie i zgodnie z definicją art. 3 pkt 10 c ustawy o jakości handlowej uznał ww. produkty za zafałszowane pod względem klasy wagowej;

- 2) jedna partia jaj opakowanych nie spełniała wymagań art. 9 rozporządzenia nr 589/2008 z uwagi na nieczytelność kodu producenta wydrukowanego na skorupkach wszystkich jaj w tej partii. Zdaniem Prezesa UOKiK, Śląski WIIH zasadnie stwierdził niezgodność jakości handlowej tej partii jaj z przepisami i naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej.

Podmiotem, który wprowadził ww. dwie partie jaj zafałszowanych oraz jedną partię jaj nieodpowiadających jakości handlowej do obrotu w skontrolowanym punkcie handlowym był przedsiębiorca Anna Mazur-Niedworok prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa „SARA” Anna Mazur-Niedworok w Bielsku-Białej. Podmiot ten podlegał zatem administracyjnym karom pieniężnym określonym w przepisach art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej.

Decyzja organu pierwszej instancji o wymierzeniu stronie kar była zatem słuszna i znajdowała oparcie w przepisach prawa.

Prezes UOKiK stwierdził, że obie kary pieniężne wymierzone stronie zaskarżoną decyzją mieszczą się w granicach ustanowionych przepisami art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej (odpowiednio), z uwzględnieniem wszystkich przesłanek wymienionych w art. 40a ust. 5 tej ustawy, oddzielnie dla każdej z kar. Organ drugiej instancji podtrzymuje ocenę przesłanek dokonaną przez organ pierwszej instancji i uważa, że wymierzenie stronie kar pieniężnych w kwocie 500 zł i 1000 zł było słuszne.

Odnosząc się do argumentów podniesionych przez stronę w odwołaniu z 9 marca 2015 r. Prezes UOKiK wyjaśnia, co następuje.

Strona kwestionuje wysokość wymierzonych jej kar pieniężnych (z treści pisma strony z dnia 9 maja 2015 r. wynika, że odwołanie dotyczy obu kar pieniężnych w kwocie 1000 zł i 500 zł), porównując kwotę kar do wartości kontrolowanego towaru, oraz do „przewinonego czynu”. Organ drugiej instancji wyjaśnia, że wartość zakwestionowanych artykułów rolno-spożywczych ogranicza wysokość kary pieniężnej jedynie w przypadku kary wymierzonej w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Zgodnie z tym przepisem wymierza się karę w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. W praktyce organów Inspekcji Handlowej, którą potwierdziły sądy administracyjne (np. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 23 kwietnia 2013 r., sygn. II GSK 247/12), korzyść majątkowa odpowiada wartości towarów wprowadzonych do obrotu zakwestionowanych przez organ kontroli ze względu na niewłaściwą ich jakość. W niniejszej sprawie wartość wprowadzonej do obrotu

jednej partii jaj opakowanych nieodpowiadających jakości handlowej wynosiła 65 zł, a zatem górna granica kary ustalona zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej (tj. 5 x 65 zł) wynosiła 325 zł, kara pieniężna wymierzona stronie nie mogła być jednak niższa niż 500 zł. Śląski WIIH w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wymierzył stronie karę pieniężną w wysokości 500 zł – najniższą jaką dopuszcza prawo.

W przypadku kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych dwóch partii jaj (na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej) jej wysokość nie zależała od wartości partii, lecz ograniczona była z góry wielkością przychodu karanego przedsiębiorcy, gdyż kara nie mogła przekroczyć 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jednocześnie jednak kara nie mogła być niższa niż 1 000 zł. Śląski WIIH ustalił wielkość przychodów strony na podstawie „Podsumowania księgi przychodów i rozchodów – 01/01/2014 – 31/12/2014”, w którym przychód wyniósł ogółem [...] zł. W związku z tym, kara pieniężna nie mogła być wyższa niż [...] zł (10% kwoty [...] zł), lecz musiała wynieść co najmniej 1 000 zł. Śląski WIIH w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej wymierzył stronie karę pieniężną w wysokości 1 000 zł – najniższą, jaką dopuszcza prawo.

Strona podnosi, że kontrola przeprowadzona przez Śląskiego WIIH była pierwszą tego typu i zaraz po kontroli zakwestionowane towary zostały wycofane ze sprzedaży oraz oznakowane według zaleceń. Organ drugiej instancji wyjaśnia, że przepisy zawarte w art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej nie przewidują możliwości odstąpienia od karania w opisanych okolicznościach. Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy została natomiast wzięta pod uwagę przy wymierzeniu każdej z kar, zgodnie z art. 40a ust. 5 ww. ustawy, przy ocenie przesłanki dotychczasowej działalności podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych (organ stwierdził, że w ciągu ostatnich 24 miesięcy strona po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy o jakości handlowej). Prezes UOKiK zauważa także, że usunięcie przez stronę nieprawidłowości nie zmieniło faktu, że wprowadziła ona do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane i nieodpowiadające jakości handlowej, a ponadto usunięcie nieprawidłowości nastąpiło dopiero dzięki kontroli organu Inspekcji Handlowej, nie w wyniku obowiązkowych działań prewencyjnych podjętych przez stronę zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdził, że strona otrzymała najniższe kary pieniężne jakie przewidywały przepisy art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej. W świetle wymienionych przepisów niemożliwe było wymierzenie niższych kar ani zaniechanie ich wymierzenia.

W myśl art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002 kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne proporcjonalne i odstraszające.

Prezes UOKiK zauważa, że wysokość kar pieniężnych wymierzonych stronie przewyższała znacząco wartość zakwestionowanych partii jaj. Niemniej, w świetle stwierdzonych naruszeń jakości handlowej polegających na oznakowaniu nieprawdziwą

informacją o klasie wagowej jaj (w przypadku dwóch partii zafałszowanych) oraz oferowaniu partii składającej się w całości z jaj oznakowanych nieczytelnym kodem producenta (w przypadku jednej partii jaj opakowanych), organ drugiej instancji uznał, że wymierzone kary pieniężne, najniższe z prawnie dopuszczalnych, nie naruszają zasady proporcjonalności.

Z akt sprawy wynika, że strona wpłaciła już kwotę obu kar pieniężnych. Jeżeli strona otrzymała zwrot tej kwoty od Śląskiego WIIH, w takim przypadku – zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej – kary pieniężne, o których mowa w sentencji decyzji, stanowiące dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
WICEPREZES

Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Anna Mazur-Niedworok
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą
Firma Handlowo-Usługowa „SARA” Anna Mazur-Niedworok
ul. kpt. Henryka Boryczki 11 lok. 1
43-300 Bielsko-Biała

2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a